

בש"פ 1956/17 - מדינת ישראל נגד כפיר ששון

בבית המשפט העליון

בש"פ 1956/17

כבוד השופט נ' סולברג
מדינת ישראל

לפני:
המבקשת:

נ ג ד

כפיר ששון

המשיב:

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין
הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

עו"ד עודד ציון

בשם המבקשת:

בעצמו

בשם המשיב:

החלטה

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996.

המשיב הואשם בסיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה, בחבלה ופגיעה בנסיבות מחמירות ובעבירות נוספות. על-פי כתב האישום, במהלך מרדף משטרתי, נהג המשיב בפראות, ביצע עבירות תעבורה רבות, סיכן את חיי המשתמשים בדרך, ואף הביא לחבלתו של אחד השוטרים שניסו לעצור אותו.

פרשת התביעה הסתיימה; פרשת ההגנה לקראת סיום. דא עקא, גבה הר בין המשיב לבין באת-כוחו, עו"ד מאיה

גלעדי ז'ולסון, והוא אינו חפץ עוד שתייצגו, לא בתיק העיקרי, ולא בבקשה זו. המשיב ביקש לייצג את עצמו במסגרת בקשה זו, אפשרתי לו לעשות כן, והוא עשה זאת בהרחבה. דבריו נרשמו בפרוטוקול. לגבי יצוגו בתיק העיקרי, נמסר (מפי באת כוחו לשעבר, מפיו שלו ומפי אשתו) שהעניין נמצא כיום אצל הסנגוריה הציבורית. עיקר טענותיו של המשיב, שרק 14 מתוך 22 עדי תביעה נשמעו במהלך תשעת חודשי מעצרו. לדבריו, למד במהלך המשפט את התיק על בריו, הכין שאלון לכל עד ועד, הגיש לעורכת-דינו והיא העניקה לבוש משפטי לדברים שכתב. לעת הזאת, לטענת המשיב, מצב הדברים שנחשף בבית המשפט המחוזי, שונה בתכלית מן התאור שבכתב האישום.

המעשים שבהם הואשם המשיב הם חמורים ומלמדים על מסוכנותו. המשיב סיכן את חייהם של המשתמשים בדרך, אזרחים ושוטרים, כאמור, כשנמלט בנהיגה פרועה משוטרים שביקשו לעצור אותו, וזאת תוך ביצוע עבירות תעבורה רבות ועקיפת מחסומים משטריים. אחד מן השוטרים שלכיוונו שעט המשיב, על-פי כתב האישום, נאלץ לקפוץ מן הניידת כדי להימנע מפגיעה, ונחבל ברגלו. זאת ועוד: תסקיר שירות המבחן אינו מבשר טובות, ולא בא בהמלצה לשחרר את המשיב או להורות על מעצרו באיזוק אלקטרוני. בנוסף - לחובת המשיב עבר פלילי מכביד, 18 הרשעות בעבירות אלימות, סמים, רכוש ונשק. בעבר ריצה עונשי מאסר ממושכים.

באשר לקצב שמיעת המשפט, הרי שפרשת התביעה הסתיימה, ופרשת ההגנה נמצאת לקראת סיום. דומה כי אלמלא ביקש המשיב לפטר את באת-כוחו מייצגו בישיבת ההוכחות האחרונה (שנועדה לסיום פרשת ההגנה ולסיכומים בעל-פה), היה המשפט מסתיים. בצדק טען ב"כ המבקשת בעניין זה, כי העיכוב האמור רובץ לפתחו של המשיב.

החלטתי אפוא להורות על הארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים החל מיום 13.3.2017 או עד למתן פסק דין בת"פ 16-06-25294 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

בגמר הדיון, בעקבות הערותי, הודיע המשיב על הסכמתו להארכת המעצר, ומצדי צינתי (לפנים משורת הדין, משום שהמשיב לא היה מיוצג), כי שמורה למשיב זכותו לבקש לשוב ולעיין בהחלטה זו, אם יסבור בא-כוחו שימונה לו מטעם הסנגוריה הציבורית, כי קיימת לו עילה לעשות כן.

ניתנה היום, י"א באדר התשע"ז (9.3.2017).

שׁוֹפֵט